

Les diputacions catalanes, al servei dels municipis i dels seus ciutadans i ciutadanes

Al llarg del 1822, ara fa dos-cents anys, es van constituir al nostre país les diputacions provincials de Lleida, Girona, Tarragona i Barcelona.

La seva creació responia a la voluntat del liberalisme d'impulsar un nou sistema constitucional i administratiu que substituís el règim absolutista.

Aquestes noves institucions van tenir una existència breu, ja que la reinstauració del règim absolutista les va suprimir al llarg del 1823. Tanmateix, amb la mort de Ferran VII, i gràcies a l'establiment d'un nou marc polític liberal, les diputacions catalanes, així com les de la resta de l'Estat, van ser restablertes (1835-1836) amb una continuïtat que a Catalunya arribarà fins la Segona República.

Durant aquests quasi dos-cents anys, les diputacions catalanes han estat les institucions polítiques i administratives més rellevants que hi ha hagut a Catalunya, a excepció de les etapes de la Mancomunitat (creada precisament a través de la cooperació de les quatre diputacions catalanes) i de la Generalitat.

Les diputacions catalanes han protagonitzat pàgines de llum i pàgines d'ombra en base als canvis de règim polític: del seu naixement lliberal i modernitzador al seu paper d'instrument de l'Estat centralista durant bona part del segle XIX; del seu paper protagonista durant la Primera República o d'espai progressivament més representatiu de la societat catalana —des de l'inici del segle XX fins a la creació de la Mancomunitat— a institucions de la dictadura franquista.

Tanmateix, volem aprofitar la commemoració del bicentenari de la nostra creació amb la voluntat de no limitar-nos a llançar una mirada cap al passat, que evidentment cal conèixer en la seva integritat, sinó per a subratllar el que som avui i, especialment, el que podem i volem ser al servei dels municipis, dels pobles i de les ciutats de les nostres províncies i demarcacions i, en definitiva, dels catalans i catalanes que hi viuen.

En aquest sentit, volem assenyalar:

1. Que des de les eleccions municipals de 1979, les diputacions catalanes han desenvolupat i consolidat un **model de govern local intermedi** al servei dels municipis.
2. Que aquest model, en les diferents variants adequades a cada territori, es fonamenta en l'objectiu compartit d'impulsar una cooperació municipal que no es limita a la distribució de recursos, sinó que incorpora valor afegit i genera eines per a reforçar les capacitats dels ajuntaments, veritables protagonistes de les polítiques municipals.
3. Que el model de govern local intermedi és un instrument especialment útil per assolir el repte d'un **equilibri territorial sostenible** del nostre país, ja que l'encara des d'una perspectiva local, de proximitat, de baix a dalt.
4. Que l'Estatut vigent incorpora plenament l'essència d'aquest model a través del consell de vegueria i de la vegueria com a «àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local».
5. Que l'experiència acumulada durant aquesta etapa ens demostra que l'entesa i la col·laboració entre les diputacions catalanes, les comarques i altres ens locals supramunicipals han estat un factor positiu per als nostres pobles i ciutats.
6. Que per a afrontar els reptes de país que tenim plantejats ha estat i és imprescindible aquest capteniment d'entesa i col·laboració entre la Generalitat i les diputacions catalanes.

Diputació de Girona

Diputació
Barcelona

Diputació Tarragona

Diputació de Lleida